

[Freddy Madsen.]

dyrtidsordning findes skævheder, og at man som princip kunne ønske sig en også i kroner og øre mere ensartet regulering. Imidlertid bliver man nødt til at tage hensyn til, at vi faktisk lever i et samfund, der også på dette område i høj grad indretter sig efter markedsmekanismerne. Der er talt i denne forbindelse om, hvorvidt det var staten, eller det var det private arbejdsmarked, der var lønførende, men til syvende og sidst vil det være således i vores samfund, at der vil foregå en udligning og en udjævning for at opretholde en vis balance, og det, der ville være konsekvensen af at afskaffe eller nedsætte dyrtidsreguleringen for de offentligt ansatte, ville være, at organisationerne naturnødvendigt ville være nødt til at forlange gennemført en eller anden form for taktregulering, som ville gøre, at vi i virkeligheden ville få noget nær det samme system.

Jeg skal i øvrigt ikke sige meget mere om disse ting, idet jeg er meget enig i de ting, der er fremført af hr. Otto Mørch i den forbindelse.

Men så vil jeg godt vende mig lidt til nogle af hr. Bays bemærkninger. Det lyder jo vældig flot og bliver fremført med megen patos, når hr. Bay og fremskridtspartiet fører sig frem som arbejdsmændenes forsvare i denne forbindelse og hr. Bay er ked af, at der bliver talt så meget om postbude o.lign., fordi det, der drejer sig om, er at sammenligne arbejdsmændene og så nogle af de højtlønnede tjenestemænd. Det er jo slet ikke dér, problemet ligger. Hvorfor drejer hr. Bay ikke tingene om? Hvorfor sammenligner han f.eks. ikke postbudene med aktionærerne i foretagenderne? Hvorfor sammenligner han ikke jernbanearbejdernes indtægt med det, boligspekulanterne tjener? Hvorfor sammenligner hen ikke en række af de lavtlønnede offentligt ansatte, som har fælles interesser med arbejderne, og andre, der lever af faste lønindtægter i dette land, fremfor alt de offentligt ansatte, der til punkt og prikke må betale den alt for høje skat, vi har i vores land, med dem, der kan bruge vores nuværende skattesystem til igennem en række afskrivningsregler, som vi netop har talt om det, også igennem, hvad vi betegner som regulære fiduser, at unddrage sig skattebetalingen

her i landet? Det kan jeg godt give svaret på. Fordi hr. Bay og hans parti ikke er repræsentanter for og ikke i denne sag taler hverken arbejderne eller specielt de små tjenestemænds sag. Det, han i virkeligheden taler for, er en beskyttelse af de store i det private erhvervsliv, som hr. Bay og hans parti aldrig nogen sinde har talt imod i denne sal. Det er her, problemet ligger. Den fælles solidaritet imellem arbejdere og funktionærer og tjenestemænd for at sikre deres interesser imod storkapitalen i vores land er efter vores mening den helt afgørende interesse, og det er igennem angrebene på de offentligt ansatte, igennem angrebene på de offentligt ansattes leveforhold, man forsøger at så splid på et område, hvor der er brug for sammenhold og solidaritet. Det er ikke mærkeligt, at det sker på et tidspunkt, hvor andre kræfter er ude for at likvidere dyrtidsreguleringen på det private arbejdsmarked.

Netop i denne uge har vi fået de konservatives forslag om at indefryse 5 dyrtidsportioner i det nye år. Netop på nuværende tidspunkt har vi fået Arbejdsgiverforeningens krav om, at overenskomsterne skal forlænges uændret, samtidig med at den automatiske dyrtidsregulering skal bortfalde. Det er jo her, angrebene sætter ind, og det er her, både arbejdere, tjenestemænd og funktionærer i fællesskab må sætte ind for at forsvare velerhvervede rettigheder og for at sikre, at den utilstrækkelige dyrtidsregulering, som vi i øjeblikket har på det private arbejdsmarked, bliver rettet op, således at vi får fuld dækning for dyrtiden, således at vi, som vi har foreslået i dette ting, får et retfærdigt reguleringspristal, der også vil give de arbejdende mennesker fuld dækning for prisstigningerne.

Mølgaard (DR):

Jeg har brugt en del tid på dette lille let gennemlæste forslag til folketingsbeslutning. Jeg har nemlig ledt efter fornuften i de 7 linjer i forslaget. Det er min bedste overbevisning, at den er der; den er blot ved mere eller mindre tekniske uheld kommet til at stå mellem linjerne eller helt uden for.

Jeg tror, at det, forslagsstillerne vil, er det fornuftige at få skabt en sikkerhed for alle kredse, herunder alle organisationer, for at man ved overenskomstfornyelsen pr.